M. A. MORTÉN

Virtaavat virrat 2004–2026

VAMPYYRIEN VIHKO I

Lähdevesi

Vampyyrien Vihko I

M. A. Morténilta aiemmin ilmestynyt

Don't Panic (2016)
Mind Flowers: Poetry and Problems (2019)
Rommikolaa ja mustia aukkoja (2022)

M. A. MORTÉN

VAMPYYRIEN VIHKO I
Lähdevesi

Lumoir Vampyrin äänellä

Minä periferiassa

Asemalla: 22 vuotta ja 13 minuuttia

Omistettu Saralle

Ensimmäinen painos

Tekstien ja kuvien copyright © 2026
M. A. Mortén, Mölinä Records

Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH,
Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

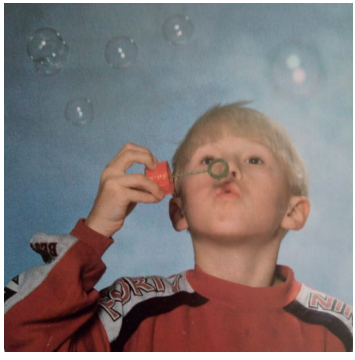
ISBN: 978-952-89-4766-0

Kutsu

2026

Hihii can you hear my darkness calling your light. My name is Lumoir Vampyr & I am here to take you on a ride aboard the auto fictive story of my memories. From Dusk till Dawn *was taken so my story begins From thus to ist.* 😁

— *Lumoir Vampyr*

eka mallikuvaus

VINTTI · HUVIPUISTO

Nuoruus

1999–2003

From Thus to Ist

En tiedä, missä vaiheessa sitä alkaa kutsua itseään taiteilijaksi.

Ei ehkä ikinä.

Ehkä se on sinulta saatu sana, ehkä toive tai tulevaisuuden näkymä.

Neljätoistavuotiaana se olisi kuulostanut melko suurelta sanalta.
Oli huoneita, joiden seinät muistivat enemmän kuin niiden asukkaat.

Oli musiikkia, joka pääsi ihon alle ennen kuin ymmärsin, mitä sanat tarkoittivat.

Oli mahongin tumma väri ja ylimmän kerroksen hiekkasäkit.
Saatanasti Raamattua ja katumus, joka ei totellut mitään järkevää aikajärjestystä.

Ja oli kynä.

Sillä saattoi kirjoittaa jotakin, mitä en osannut sanoa ääneen.

En tiennyt, tulisiko siitä runo, päiväkirja, näytelmä vai fanituksen luoma vampyyriromaani.

Jostain syystä vanhan saunamökin alla asustavat liskot ja Lestat ovat olleet elämäni takapirujen ja olkapäillä istuvien enkeleiden rooleissa.

Vuosia myöhemmin tulisin lukemaan itseäni kuin vieraan ihmisen jättämää kirjettä. En minä sitäkään tiennyt.

Aika tekee kummallisia asioita paperille.

Se ei aina haalista sanoja.
Joskus se tekee niistä kohtuuttoman suuria.

Joskus jo unohtamani lause odottaa vuosikausia, kunnes joku avaa vihkon ja huomaa, että sen sisällä ”hengitän” edelleen.

Välillä tuo joku olen minä.
Välillä sinä.

En väitä, että jokainen päiväkirjaan kirjoitettu tunne olisi ollut maailman täydellisin totuus.

Ei neljätoistavuotias tiennyt kaikkea.
Ei seitsemäntoistavuotias.

Eikä tämäkään kuolemattomuus ole tehnyt minusta kaikkitietävää.
Onneksi.

– Olisi aika vitun tylsää kirjoittaa kirjaa, jos tietäisi jo, mitä kaikkea siinä tulee tapahtumaan.

Minä olen ääni periferiassa ja myöhemmin opin ihailemaan teräviä hampaita ja peilaamaan niitä.

Kirjoista,
musiikista,
elokuvista,
peileistä ja pimeistä huoneista.

Ihmisiltä ja olennoilta, joihin olin ihastunut niin perusteellisesti, että olisin halunnut muuttua kokonaan heidän kaltaisikseen.

Kirjoitin vampyyreista ennen kuin ymmärsin, miksi vampyyri oli minulle niin käyttökelpoinen tehokeino.

Saatan rakastaa järjettömästi.

Saatan pelätä valoa.
Saatan olla hirviö, vaikka sen sisällä oli pieni olento, joka halusi vain päästä mukaan leikkiin.

En joudu joka sivulla selittämään sinulle, kuka olin tai olen oikeasti.

Aiemmin jouduin.
Tai ainakin luulin joutuvani.

Vuosia myöhemmin ymmärsin, ettei tarvitse antaa itsestään kaikkea voidakseen antaa maailmalle jotakin.

Jotakin. Se riittää, jos on jotakin annettavaa.

Ei siitä neljätoistavuotias vielä tiennyt.

Hänellä oli vasta kynä. Valtavasti kysymyksiä. Ja mä halusin kaiken.

Naurettavan nälkäinen vampyyri, joka halusi kaiken.

Kului vuosia. Huoneet vaihtuivat, nimet vaihtuivat ja jotkin asiat katosivat niin täydellisesti, että niiden olemassaolosta jäi jäljelle vain toisen ihmisen muistama ääni.

Se haalistunut, käyttökelvoton VHS-kasetti.

Selected works 2004–2026

Kaksikymmentäkaksi vuotta ja kolmetoista minuuttia, hihhihhiii. Asemalla voi olla, ettei aikaa kulu lainkaan, mutta jossain kohtaa kuuluu viimeinen kuulutus.

Tämä juna on kummitusjuna. Ei se ole pelottava lainkaan. Se vain lainaa viehätyksensä sisälläsi asuvalta ulkopuoliselta ja rytminsä rakkaudelta ja metallilta. Se ei tuo kuuta taivaalta, mutta se pysähtyy asemille, jotka rytmi kantaa.

Vintti
1999–2000 *usko, henkisyys, goottilaisuus, musiikki, skene*

Huvipuisto
2001–2002 *runot ja kirjeet*

Huoltoasema
2004–2005 *kirjoittaminen ja laulaminen*

Raiteiden katu
2006–2013 *Ko-Rento 77 · Alexi Salamander · matkailupalvelujen tuottaja*

sumu

Hukkavesilaakson opisto
2015–2019 *elokuva- ja media-alan opiskelut, lyhytelokuvat*

Kajon kirjasto
2016–2022 *kolme runokirjaa*

Turvasatama
2025 *Mölinä Records*

Mökkibasen musiikkihalli
2026 *Tiedottomuuden metsästä ja helvetistä tasapainon tielle, joka oli ensin kaunista unta, kunnes virrat alkoivat kuulua eri tavalla.*

Virtaavat virrat
2026 *viimeinen asema · laituri: Hukkavesilaakson Palvelutori*

Vampyyrien Atlas
2027 …

ISBN 978-952-89-4766-0